

sygn. akt III RC 576/12

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 kwietnia 2013 roku

Sąd Rejonowy w Kłodzku Wydział III Rodzinny i Nieletnich

w następującym składzie:

Przewodniczący SSR Ewa Pietkiewicz

Protokolant Karina Kostyra

po rozpoznaniu w dniu 10 kwietnia 2013 roku w Kłodzku

na rozprawie sprawy

z powództwa małoletnich D. M. i L. M.

reprezentowanych przez przedstawicielkę ustawową A. S. (1)

przeciwko R. M. (1)

o alimenty

I. uchyla wyrok zaoczny Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 14 grudnia 2012 roku w sprawie sygn. akt III RC 576/12,

II. zasądza od pozwanego R. M. (1) na rzecz małoletnich powodów: D. M. ur. (...) raty alimentacyjne w wysokości po 250 zł (dwieście pięćdziesiąt złotych) miesięcznie oraz L. M. ur. (...) raty alimentacyjne w wysokości po 230 zł (dwieście trzydzieści złotych) miesięcznie, łącznie w kwocie po 480 złotych miesięcznie, począwszy od dnia 20 sierpnia 2012 roku, płatne do rąk matki małoletnich powodów A. S. (1) w terminie do dnia 10 - go każdego następującego po sobie miesiąca z góry, z ustawowymi odsetkami w razie uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat,

III. dalej idące powództwa oddała,

IV. zwalania pozwanego R. M. (1) z kosztów rozprawy zaocznej oraz opłaty sądowej i kancelaryjnej,

V. wyrokowi w punkcie II nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

UZASADNIENIE

Małoletni powodowie D. M. i L. M. reprezentowani przez przedstawicielkę ustawową A. S. (1) domagali się w pozwie od pozwanego R. M. (1) kwoty po 600 złotych miesięcznie tytułem alimentów – łącznie w wysokości po 1200 złotych miesięcznie.

W uzasadnieniu pozwu matka małoletnich powodów podała, iż od lipca 2012 roku dzieci pozostają na jej wyłącznym utrzymaniu, mieszkają wspólnie z nią w wynajmowanym mieszkaniu, za które płaci czynsz w wysokości 750 złotych miesięcznie. Stwierdziła również, że pozwany nie łoży na dzieci żadnych kwot i nie utrzymuje z nimi kontaktu. Podniosła też, iż małoletnia L. w roku szkolnym 2012/2013 rozpocznie naukę w piątej klasie szkoły podstawowej, do której będzie musiała dojeżdżać. Małoletni D. M. w bieżącym roku szkolnym będzie natomiast uczęszczał do pierwszej klasy Gimnazjum. Matka małoletnich powodów podała także, iż pozwany utrzymuje się z prac dorywczych, z których osiąga miesięczny dochód około 4000 złotych.

Na rozprawie w dniu 17 października 2012 roku (k.10) przedstawicielka ustawowa małoletnich powodów sprecyzowała żądanie pozwu domagając się od pozwanego na rzecz każdego z dzieci alimentów w wysokości po 500 złotych miesięcznie.

Pozwany mimo prawidłowego wezwania nie stawiał się na rozprawę, nie usprawiedliwił swojego niestawiennictwa, nie żądał prowadzenia sprawy w swojej nieobecności, ani nie składał wyjaśnień ustnie lub na piśmie.

Wyrokiem zaocznym z dnia 14 grudnia 2012 roku w sprawie o sygn. akt III RC 576/12, Sąd Rejonowy w Kłodzku zasądził od pozwanego na rzecz każdego z małoletnich powodów: D. M. i L. M. alimenty w wysokości po 500 złotych miesięcznie - łącznie w kwocie po 1000 złotych miesięcznie, płatne do rąk matki dzieci A. S. (1). Wyrokowi został z urzędu nadany rygor natychmiastowej wykonalności (k. 19).

Pozwany R. M. (1) w dniu 27 grudnia 2012 roku złożył sprzeciw od powyższego wyroku zaocznego, domagając się jednocześnie zawieszenia rygoru natychmiastowej wykonalności (k. 22). W uzasadnieniu sprzeciwu wskazał, iż jest osobą bezrobotną, bez prawa do zasiłku, utrzymuje się z prac dorywczych.

Postanowieniem Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 28 stycznia 2012 roku (sygn. akt III RC 576/12) oddalono wniosek pozwanego o zawieszenie rygoru natychmiastowej wykonalności wyrokowi zaocznemu Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 14.12.2012 roku (k. 32).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Przedstawicielka ustawowa małoletnich powodów A. S. (1) oraz pozwany R. M. (1) żyli w wolnym związku. Ze związku tego mają dwoje małoletnich dzieci: L. M. i D. M..

/dowód: zeznania przedstawicielki ustawowej mał. powodów A. S. (1) - k. 57, zeznania pozwanego R. M. (1) – k. 58/.

Małoletnia L. M. urodziła się w dniu (...) roku w K..

W roku szkolnym 2012/2013 małoletnia L. M. jest uczennicą Szkoły Podstawowej w S.. Małoletnia dojeżdża do szkoły autobusem, za dojazdy nie płaci. W bieżącym roku szkolnym przedstawicielka ustawowa małoletniej powódki zapłaciła za książki dla L. do szkoły kwotę 450 złotych, a za przybory szkolne 150 złotych. Matka małoletniej L. opłaca córce obiady w szkole w wysokości 65 złotych miesięcznie. W marcu 2013 roku pozwany przekazał na zakup obuwia dla L. kwotę 60 złotych; matka dziewczynki dołożyła 50 złotych i kupiła małoletniej powódce obuwie wiosenne.

L. korzysta z korepetycji z języka angielskiego i matematyki. Godzina zegarowa korepetycji z języka angielskiego i matematyki kosztują matkę L. po 80 złotych. Małoletnia powódka nie choruje, nie wymaga systematycznych porad lekarskich dotyczących jej zdrowia.

/dowód: odpis zupełny aktu urodzenia małoletniej L. M. z USC w K. za nr (...) – k. 3, zeznania przedstawicielki ustawowej małoletniej powódki A. S. (1)– k. 57 odwrót /.

Małoletni D. M. urodził się (...). w K..

W roku szkolnym 2012/2013 małoletni D. jest uczniem Gimnazjum przy (...) w B.. W Gimnazjum, do którego uczęszcza małoletni D. uczniowie nie mają obowiązku zakupu podręczników. Małoletni powód codziennie dojeżdża do szkoły, każdego dnia dojazdy do szkoły kosztują 15 złotych. Matka małoletniego powoda daje synowi codziennie 5 złotych na zakup śniadania. W styczniu 2013 roku A. S. (1) kupiła synowi buty za 220 złotych i kurtkę za 200 złotych. Matka małoletniego powoda gotuje w domu, zapewnia dzieciom gorące posiłki.

/dowód: odpis zupełny aktu urodzenia małoletniego D. M. z USC w K. za nr (...) – k. 4, zeznania A. S. (1) – k. 57 /.

Od końca czerwca 2012 roku A. S. (1) mieszka wraz z małoletnimi powodami w wynajmowanym mieszkaniu w K. przy ul. (...).

Mieszkanie, które zajmuje matka małoletnich powodów wspólnie z dziećmi składa się z dwóch pokoi, kuchni i łazienki. Opłata za najem powyższego lokalu wynosi 750 złotych miesięcznie, opłata za energię elektryczną kwotę 120 złotych co miesiąc. Za gaz A. S. (1) płaci 230 złotych miesięcznie i 69 złotych co miesiąc za dodatkową butlę gazu. Matka małoletnich powodów uiszcza też opłaty za wodę w wysokości 100 – 120 złotych miesięcznie, za Internet 60 złotych miesięcznie, za doładowania dwóch telefonów dla dzieci 70 złotych miesięcznie.

/dowód: zeznania A. S. (1) – k. 57 – 58 /.

R. M. (1) mieszka w miejscowości K., poczta K., w domu jednorodzinnym stanowiącym własność pozwanego. R. M. (1) mieszka sam, rozwodzi się z żoną; żona wyprowadziła się z domu pozwanego. R. M. (1) uiszcza należności za energię elektryczną ok. 300 złotych co dwa miesiące, za gaz w butli płaci 40 – 50 złotych miesięcznie, za węgiel w workach 300 złotych miesięcznie

/dowód: zeznania R. M. (1) – k. 58/.

Matka małoletnich powodów ma wykształcenie podstawowe.

Od dnia 24 października 2012 roku A. S. (1) zarejestrowana jest w PUP w K. jako bezrobotna, z prawem do zasiłku od dnia 24.10.2012 roku do 26.04.2013r. w wymiarze 80%. A. S. (1) otrzymała tytułem zasiłku kwoty netto:

- 169,50 złotych za czas od 24.10.2012r – 31.10.2012 roku,
- po 559,21 złotych miesięcznie za listopad i grudzień 2012r.,
- 547,38 złotych za styczeń 2013 roku.

/dowód: zeznania A. S. – k. 57, pismo PUP w K. z dnia 25.02.2013r. z załącznikiem – k. 36 – 37 /.

R. M. (1) ma wykształcenie zawodowe w kierunku elektromonter, ale nie pracował w tym zawodzie.

Od dnia 1 grudnia 2011 roku pozwany zarejestrowany jest w PUP w K. jako bezrobotny bez prawa do zasiłku. R. M. (1) ma prawo jazdy kat. A,B; dorabia sezonowo jako kierowca. Z pracy dorywczej osiąga dochód w miesiącach, w których pracuje w kwocie od 1000 - 1500 złotych.

We wrześniu 2012 roku i październiku 2012 roku Powiatowy Urząd Pracy w K. dysponował ofertami pracy dla osób z wykształceniem zawodowym, z uprawnieniami elektromontera, za wynagrodzeniem brutto od 1500 złotych – 1515 złotych miesięcznie.

W okresie od 1 sierpnia 2012 roku do 4 kwietnia 2013 roku PUP w K. dysponował ofertami pracy dla osób z wykształceniem zawodowym bez wymogu szczególnych kwalifikacji zawodowych oraz w zawodzie kierowcy.

/dowód: zeznania R. M. – k. 58, zaświadczenie z PUP w K. z dnia 14.01.2013 roku – k. 27

pismo PUP w K. z dnia 9.04.2013 roku

z załącznikami – k. 49 - 56 /.

Sąd zważył:

W myśl art. 133 § 1 k.r.o. rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Zgodnie zaś z treścią art. 135 § 1 k.r.o. zakres świadczeń alimentacyjnych zależy

od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Podkreślić należy, że zakres usprawiedliwionych potrzeb dziecka określa się przy uwzględnieniu reguły równej stopy życiowej rodziców i dzieci. Zgodnie z tą zasadą rodzice powinni zapewnić dziecku warunki materialne odpowiadające tym, w jakich żyją sami. Konsekwencją powyższej zasady jest to, że rodzice nie mogą uchylać się od obowiązku alimentacyjnego względem dziecka i muszą podzielić się z nim nawet najmniejszymi dochodami. Zakres potrzeb dziecka wyznaczają także dyrektywy adresowane do rodziców co do wykonywania władzy rodzicielskiej (art. 96 k.r.o.). Oznacza to, że dostarczanie alimentów dla dziecka ma sprzyjać jego prawidłowemu wychowaniu. Rodzice, w miarę swoich możliwości majątkowych i zarobkowych, zobowiązani są zatem zapewnić dziecku potrzeby usprawiedliwione, przy uwzględnieniu celu dobrego wychowania. Rodzice nie są więc zobowiązani zaspokajać wszelkie luksusowe potrzeby dziecka, nawet gdy mają ku temu możliwości finansowe. Zasada równej stopy życiowej nie oznacza też mechanicznego podziału dochodu wszystkich członków rodziny; nieuniknione jest zróżnicowanie wydatków na zaspokajanie potrzeb poszczególnych członków rodziny, w zależności od wieku, stanu zdrowia, zdolności, aspiracji. Niewątpliwie potrzeby edukacyjne małoletniej L. M. dotyczące uzupełnienia jej wiedzy z zakresu języka angielskiego i matematyki w drodze dodatkowych odpłatnych lekcji, należy zaliczyć do „usprawiedliwionych” w rozumieniu art. 135 § 1 k.r.o. Również wydatki poniesione przez A. S. (1) na zakup podręczników dla małoletniej L. oraz na przybory szkolne dla dzieci spełniają wymóg realizacji usprawiedliwionych potrzeb małoletnich w rozumieniu art. 135 § 1 k.r.o. Zakres świadczeń alimentacyjnych zależy jednak nie tylko od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionych L. i D., ale również od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego.

Z zebranego w sprawie materiału dowodowego wynika, iż w badanym okresie Powiatowy Urząd Pracy w K. dysponował ofertami pracy dla bezrobotnych z kwalifikacjami elektromontera, a więc zgodnie z wykształceniem kierunkowym pozwanego. R. M. (1) nie może zatem zasadnie podnosić okoliczności, iż ma możliwość wykonywania jedynie pracy dorywczej i to tylko sezonowo.

Wynagrodzenie proponowane bezrobotnym za powyższą pracę, wymagającą posiadania uprawnień elektromontera, zamykało się jednak kwotą od 1500 złotych brutto do 1515 złotych brutto miesięcznie (vide: k. 56). Wynagrodzenie netto, którym dysponowałaby osoba zatrudniona na w/w stanowiskach wynosiłoby zatem około 1112 złotych miesięcznie. Podkreślić należy, iż ocena przez Sąd możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego do alimentacji nie może oznaczać dowolności. Analizując możliwości majątkowe i zarobkowe zobowiązanego do alimentacji Sąd winien bowiem kierować się również realiami panującymi na rynku pracy w miejscu pobytu zobowiązanego. Wysokość alimentów należna małoletnim powodom od ich ojca winna być również określona z uwzględnieniem wydatków na usprawiedliwione potrzeby własne pozwanego. R. M. (1) swoje miesięczne wydatki związane z uiszczaniem opłat za energię elektryczną, gaz, podatek od nieruchomości określił na kwotę 202,50 złotych. Podał też, że na ogrzanie domu kupuje węgiel w workach za 300 złotych miesięcznie. Pozwany nie był w stanie precyzyjnie określić jakie kwoty przeznacza na jedzenie oraz obuwie i odzież dla siebie; podał jedynie, że jeżeli nie stać go na w/w wydatki, to chodzi w starych rzeczach (vide: k. 58).

Żądanie więc od pozwanego przez matkę małoletnich powodów alimentów w wysokości po 500 złotych miesięcznie na każde dziecko - łącznie w kwocie po 1000 złotych miesięcznie - jest zatem, w konkretnych okolicznościach niniejszej sprawy, wygórowane.

Słuchana na rozprawie w dniu 10 kwietnia 2013 roku przedstawicielka ustawowa małoletnich powodów zeznała, iż jej miesięczne wydatki związane z najmem dwupokojowego mieszkania i opłatami za media, Internet, doładowania telefonów dzieci wynoszą łącznie 1399 złotych (750 zł czynsz najmu+ 120 złotych opłata za energię elektryczną, + 230 złotych za gaz + 69 zł za butlę gazową + 100 zł za wodę + 60 zł za Internet, + 70 złotych na doładowanie telefonów dzieci). Ponadto matka małoletnich powodów stwierdziła, iż wydaje na witaminy dla dzieci 150 złotych miesięcznie, a na ich wyżywienie łącznie 1265 złotych miesięcznie. Jedzenie dla małoletniej L. kosztuje bowiem co miesiąc 500 złotych, dodatkowo opłaty za obiady dla córki w szkole to wydatek średnio 65 złotych miesięcznie, a wyżywienie dla D. kosztuje 700 złotych miesięcznie. W styczniu 2013 roku na buty i kurtkę dla D. jego matka wydała 420 złotych (200 złotych kurtka, 220 złotych buty); buty dla D. kupuje co 2-3 miesiące.

W ocenie Sądu przedstawicielka ustawowa małoletnich powodów w sposób istotny zawyżyła miesięczne koszty wyżywienia dzieci, tym bardziej, iż L. ma zapewnione obiady w szkole. Jednocześnie A. S. (1) nie wytłumaczyła racjonalnie znaczącej dysproporcji między wielkością jej miesięcznych wydatków, a wysokością osiągniętych dochodów (za styczeń 2013 roku zasiłek dla bezrobotnych wypłacony matce małoletnich powodów wynosił 547,38 złotych netto). Twierdzenie przedstawicielki ustawowej małoletnich powodów, iż utrzymuje się z oszczędności i sąsiedzkiej pożyczki w wysokości 3500 złotych nie jest przekonujące.

Podkreślić należy, że A. S. (1) – jako matka małoletnich L. i D. - jest również obowiązana we właściwym rozmiarze uczestniczyć w zaspokajaniu usprawiedliwionych potrzeb swoich dzieci. Materiał dowodowy zgromadzony w przedmiotowej sprawie wskazuje, że PUP w K. dysponował ofertami pracy odpowiednimi dla osób z wykształceniem podstawowym, na przykład na stanowiskach sprzątaczk, pokojowej czy też pomocy kuchennej, za miesięcznym wynagrodzeniem od 1500 złotych – 1600 złotych brutto. Gdyby zatem przedstawicielka ustawowa małoletnich powodów wykorzystwała istniejące możliwości zarobkowe, to z pewnością zapewniłaby realizację usprawiedliwionych potrzeb małoletnich powodów w większym zakresie.

Po ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd uchylił więc wyrok zaoczny Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 14 grudnia 2012 roku (sygn. akt III RC 576/12) i uznał, iż pozwany jest w stanie ponieść koszty alimentów należnych D. M. w wysokości po 250 zł miesięcznie, zaś L. M. w wysokości po 230 złotych miesięcznie – łącznie w kwocie po 480 złotych miesięcznie (art. 347 kpc).

Alimenty w powyższych kwotach odpowiadają usprawiedliwionym potrzebom małoletnich powodów oraz nie wykraczają poza możliwości majątkowe i zarobkowe pozwanego.

Dalej idące powództwo podlegało oddaleniu jako wygórowane. Dalsze koszty utrzymania małoletnich powodów winna ponosić ich matka.

Orzeczenie o kosztach postępowania znajduje uzasadnienie w treści art. 348 k.p.c.

Nadanie wyrokowi w punkcie II rygору natychmiastowej wykonalności nastąpiło na podstawie art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c.

Mając na uwadze całokształt przytoczonych wyżej okoliczności orzeczono jak w sentencji.